

Arrest

nr. 92 318 van 28 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn, op 5 september 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal van 6 augustus 2012 houdende de weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat S. COLELLA *loco* advocaat J. HARDY en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De beslissing ten aanzien van de eerste verzoekende partij luidt:

“A. *Feitenrelaas*

Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit Visoko (kanton Zenica-Doboj, Moslim-Kroatische Federatie) en bezit u de Bosnische nationaliteit. U bent gehuwd met D.J. U verliet Bosnië als gevolg van de problemen die u kende met Serviërs en Kroaten die u verweten tijdens de Bosnië oorlog als soldaat in het Bosnische leger gestreden te hebben. U en uw gezin werden meermaals verbaal beledigd door Servische en Kroatische burens die geregeld dronken of onder invloed van drugs waren. Uw belagers gooiden stenen naar uw woning en dreigden ermee uw woning in brand te steken. Uw kinderen werden op straat bedreigd. U gaf uw problemen één keer aan bij de lokale politie die liet weten de situatie te zullen regelen. Uw echtgenote heeft meerdere keren aangifte gedaan. Op een dag zag uw echtgenote

buiten opnieuw een groep Serviërs en Kroaten lopen. Uw echtgenote werd bang en liep het huis in. Er werden stenen naar jullie woning gegooid. Uw echtgenote was danig geschrokken en kreeg een hartaanval waarvoor ze later in het ziekenhuis terecht kon om geholpen te worden. Uiteindelijk verliet u in mei 2012 Bosnië en reisde u illegaal naar België waar u op 22 mei 2012 een eerste asielaanvraag indiende. Aangezien u geen gevolg had gegeven aan uw oproeping bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd op 5 juli 2012 de afstand van uw asielaanvraag vastgesteld. Op 16 juli 2012 diende u een tweede asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw Bosnische identiteitskaart. U legde tevens meerdere Belgische medische attesten neer betreffende de gezondheidsproblemen van uw echtgenote.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Bosnië-Herzegovina vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw problemen met uw (doorgaans dronken of onder invloed zijnde) Servische en Kroatische bureaus geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van dergelijke moeilijkheden in geval van een terugkeer naar Bosnië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Bosnië voor u een reëel risico zou bestaan op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U stelt aangifte gedaan te hebben bij de lokale politie, maar hoewel de politie u zei de situatie te regelen, kwam er geen einde aan uw problemen (CGVS, p.5-6). Er dient echter gewezen te worden op een opvallende tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote betreffende de aangiftes bij de politie. U verklaarde persoonlijk slechts één keer aangifte gedaan te hebben bij de politie. Uw echtgenote zou meerdere aangiftes gedaan hebben (CGVS, p.5-6). Uw echtgenote daarentegen stelde dat jullie samen meermaals aangifte hebben gedaan bij de politie. Jullie deden samen aangifte omdat jullie schrik hadden alleen aangevallen te worden. Om de 15 à 20 dagen zouden jullie aangifte gedaan hebben (CGVS partner, p.4-5). Waar u stelt een kopie van uw aangifte gekregen te hebben (CGVS, p.6), beweert uw echtgenote nooit enig document betreffende de aangiftes ontvangen te hebben. De politie geeft nooit iets, aldus uw echtgenote (CGVS partner, p.5). Gelet op bovenstaande kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen betreffende het al dan niet aangeven van uw problemen bij de politie. Aansluitend dient gewezen te worden op de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de Bosnische autoriteiten en de Bosnische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel er binnen de Bosnische politie cruciale hervormingen noodzakelijk zijn, slaagt de politie erin om een hoog percentage van de bij haar aangekaarte misdrijven op te lossen. Hiervoor wordt ze op vlak van dagelijkse ordehandhaving en de bestrijding van de georganiseerde misdaad en de wijdverbreide corruptie geadviseerd door de European Union Police Mission (EUPM). De afgelopen jaren stelt de EUPM een gestage vooruitgang vast inzake de samenwerking, communicatie en coördinatie tussen de

verschillende veiligheidsdiensten onderling en tussen de politiediensten en het vervolgingsapparaat. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle Bosnische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

U heeft tot slot niet aannemelijk gemaakt waarom u zich niet elders in Bosnië (waar men niet op de hoogte is van uw militair verleden) zou kunnen vestigen om verdere problemen met uw belagers te vermijden. Uw verklaring dat u steeds iemand kan tegenkomen is louter hypothetisch en kan niet weerhouden worden. Uw verklaring oud te zijn en niet te kunnen rondreizen om te verhuizen is evenmin toereikend (CGVS, p.5).

Uw identiteitskaart is niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit staat immers niet ter discussie. Wat betreft de medische attesten dient vastgesteld te worden dat uit deze attesten geenszins kan afgeleid worden in of naar aanleiding van welke omstandigheden uw echtgenote haar gezondheidsproblemen kreeg. Medische problemen op zich houden geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor een beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De asielaanvraag van uw echtgenote D.J. werd evenmin in overweging genomen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen.”

De beslissing ten aanzien van de tweede verzoekende partij luidt:

“Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die door uw echtgenoot D.D. (O.V. 7.512.568) in het kader van zijn asielaanvraag werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigering tot inoverwegingname genomen, die luidt als volgt: (...).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/7bis en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.

In rechte

Overwegende dat artikel 1, A, 2, van het Verdrag van Genève, « vluchteling » als volgt definieert (...). Overwegende dat de subsidiaire beschermingsstatus toegekend moet worden, volgens artikel 48/4, (...). En dat de paragraaf bepaalt de ernstige schade als bestaande uit: (...). Overwegende dat artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 gepaard met artikel 62 van dezelfde wet verplicht de Commissaris generaal de beslissing passend te motiveren rekening houdend met het relaas van de verzoekende partij, met de omstandigheden in zijn land van herkomst en met alle stukken die zich in het dossier bevinden. Overwegende dat artikel 62 gepaard met artikel 48/3 tevens verplicht rekening te houden met de subjectieve toestand in dewelke de verzoeker zich bevindt. Overwegende dat « la motivation doit être adéquate et le contrôle s'étend à cette adéquation, c'est-à-dire l'exactitude, l'admissibilité et les pertinence des motifs » (RW, 25 avril 2002, n° 105.385). Overwegende het administratieve rechtsbeginsel van goed bestuur en zorgvuldigheid de Commissariaat-generaal verplichten om zich zorgvuldig te informeren om een beslissing te nemen. Dat beginsel werd al lang gesteld door de Raad Van State: (...).

Toepassing in casu

De middel is onderverdeeld in drie onderdelen.

1. *“Tegenstrijdigheden in de relazen van de verzoekers”*

Volgens de CGVS heeft Meneer D. gezegd dat hij maar een keer zelf is geweest en dat hij een kopie van de aangifte kreeg en dat Mevrouw D. beweert dat zij meermaals samen met haar man is gegaan en dat de politie “nooit iets geeft”. Echter, op pagina 6 van het gehoorverslag wordt aan Meneer D. de vraag gesteld of hij nadien de politie nog had gecontacteerd, en hij antwoordt “we zijn gegaan om met hen te praten maar ze zeggen steeds ‘we gaan de situatie regelen, we zullen hen kalmeren’”, maar is nooit wat van gekomen. Op pagina 5 van het gehoorverslag zegt hij tevens “mijn vrouw is meerdere keren geweest met de meisje”. Aan Mevrouw D. wordt gevraagd of haar man verschillende keren bij de politie is geweest, en zij antwoordt “ik denk van wel”. Maar zeker is zij duidelijk niet. Die beweringen zijn helemaal niet strijdig met wat de Commissaris heeft weerhouden. Naar het schijnt heeft de Commissaris generaal gewoon een paar antwoorden uit de gehoorverslagen gepikt die tegenstrijdig blijken. Een zorgvuldige lezing leidt aan een andere conclusie. Het is inderdaad duidelijk dat de verzoekers gedurende een lange periode regelmatig contacten met de politie hebben gehad. Het is bijgevolg overdreven om aan de verzoekers te vragen dat zij zich herinneren alle details van hun contacten en gesprekken met de politie. Bovendien, en de Commissaris generaal neemt dat niet in overweging, zijn de verzoekers betrekkelijk oud en hebben veel traumatiserende feiten meegemaakt. Hun leven en de oorlogen die zij meemaakten hebben hun sociale en medische situaties telkens erger gemaakt. Mevrouw D. heeft zelfs een medisch attest gegeven om aan te tonen dat haar gezondheidstoestand ver van goed is. Er wordt ook meerdere keren in het gehoorverslag gesteld dat zij aan het huilen is en dat zij zeer zenuwachtig. Die zijn geen geschikte toestanden om zich van kleine details van haar leven te herinneren. Door een bovenmatig groot belang te hechten aan weinigzeggende elementen van hun relaas, en door de gezondheidstoestand van Mevrouw D. niet in overweging te nemen, heeft de Commissaris generaal het rechtsbeginsel van goed bestuur geschonden. Bovendien dient er opgemerkt te worden dat geen andere zozegde tegenstrijdigheid werd aangeduid door de Commissaris generaal, wat die schending nog erger maakt aangezien zij tot de weigering van inoverwegingname van hun aanvraag leidt.

2. *“Bosnische autoriteiten bieden voldoende bescherming aan alle Bosnische onderdanen. ongeacht hun etnische origine”.*

Ten eerste dient er opgemerkt te worden dat die bewering een herhaling is van de stelling volgens dewelke Bosnië en Herzegovina een veilig land van herkomst is. Zij moeten dus opnieuw het last van dit vooroordeel dragen omdat zij eerst duidelijk moeten doen blijken dat zij vervolgingen vrezen of dat er een risico op ernstige schade bestaat, en dan worden feitelijke elementen van hun relaas tegengesproken op basis van loutere tautologische beweringen. Nochtans, wat de gebrekkige optreden van de politiediensten betreft zijn er verslagen die aantonen dat het inderdaad het geval is. In zijn verslag van 2012 over Bosnië en Herzegovina stelt Amnesty International dat : «L'année a été marquée par un affaiblissement des institutions de l'État, notamment du judiciaire. » Het verslag over Bosnië dat zich in het administratief dossier bevindt stelt ook dat (p.6): « Volgens de ombudsman (cfr infra) beklagen burgers zich voornamelijk over het ineffectieve optreden van de politie in gevallen van agressie tegen personen ». Dat spreekt de bewering tegen volgens dewelke “slaat de politie erin om een hoog percentage van de bij haar aangekaarte misdrijven op te lossen”, dat staat op pagina twee van de bestreden beslissing. Bovendien is het feit dat er “wettelijke mechanismen” bestaan zeker niet voldoende om effectief de bevolking te beschermen. De CGVS geeft dat toe en stelt dat “erbinnen de Bosnische politie cruciale hervormingen noodzakelijk zijn”. Er kan dns niet besloten worden, zoals de CGVS dat doet, dat de Bosnische autoriteiten voldoende bescherming aan alle Bosnische onderdanen bieden.

Ten tweede wordt die bewering regelmatig tegengesproken in nationale en internationale verslagen in het bijzonder voor wat de Romas betreft. Het is opvallend dat er in de hele beslissing geen sprake is van de Roma-origines van de verzoekers. Zij worden beschouwen als gelijk aan alle andere Bosnische onderdanen. Het komt neer tot het negeren van de discriminatie en moeilijkheden die de Romas elke dag ondervinden. In een verslag van 2012 “SECOND CLASS CITIZENS Discrimination Against Roma, Jews, and Other National Minorities in Bosnia and Herzegovina », stelt Human Rights Watch : (...). (Human Rights Watch, 2012, p. 1 en 2). Amnesty International stelt in zijn verslag van 2012 over Bosnië en Herzegovina dat : (...). De CGVS ontkent dat er discriminatie bestaat ten opzichte van Romas. Nochtans heeft Uw Raad al besloten, onder anderen in het arrest n°60123 du 21 avril 2011, dat de CGVS rekening moet houden met de Roma-origines van de asielzoekers : (...). Het feit dat de verzoeker gedurende de oorlog als soldaat in het Bosnische leger heeft gestreden maakt het nog erger voor hen. Er wordt hem inderdaad verwijten door Serviërs en Kroaten een moordenaar te zijn. Daarover werd niet veel gevraagd door de agent gedurende het gehoor. De CGVS heeft dus geen rekening gehouden met de recente afzwakking van het gerechtelijke systeem, heeft de verzoeker niet ondervraagd over zijn aanwerving bij de leger en heeft op geen moment hun Roma-origines in overweging genomen. De

zorgvuldigheid en motiveringsplichten, net zoals het rechtsbeginsel van goed bestuur werden daardoor geschonden.

3. *Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt waarom zij zich niet elders in Bosnië zouden kunnen vestigen. Er wordt de verzoekers verwijten niet ergens anders in Bosnië hebben geprobeerd te gaan leven. Verzoekers uitleggen dat zij redelijk oude mensen zijn en dat zij geen familie of vrienden meer hebben in hun land van herkomst waar zij terecht zouden kunnen komen en die voor hen zou zorgen (gehoorverslag van Meneer, p. 5). Zij leggen ook uit dat aangezien hun gezondheidstoestand, er moeilijk van hen kan verwacht worden dat zij rondreizen op zoek naar een plaats waar mensen hen rustig zouden laten. Aangezien hun leeftijd en gezondheidstoestanden is het hoogst begrijpelijk dat zij liever bij hun kinderen willen gaan leven. Die kinderen hebben hen altijd geld opgestuurd, zodat de verzoekers toch aan hun basisbehoeften konden voldoen. Bovendien waren de verzoekers duidelijk gehaast om te vluchten omdat de situatie maar bleef verslechteren. Na de hartaanval van Mevrouw D. hebben ze besloten om het land te verlaten om voor goed afstand van dit onmenselijke leven en die dagelijkse vervolgingen te nemen. Verzoeker legt ook uit dat zij overal in Bosnië het risico lopen om tegen iemand die hen kent tegen te komen. Dat is inderdaad hoogst waarschijnlijk. Zoals hierboven uitgelegd worden Romas tevens in alle domeinen gediscrimineerd. Hoe zij een ander huis zouden kunnen kopen of huren is, aangezien hun gebrek aan vermogen en hun Roma origines, inderdaad een raadsel. Nochtans neemt de CGRA geen enkel van die elementen in overweging en stelt dat zij niet aannemelijk maken waarom zij zich niet elders in Bosnië zouden kunnen vestigen. Uit deze bewering blijkt ook dat de CGVS een gebrekkige onderzoek van de verklaringen van de verzoekers heeft gemaakt, waardoor de zorgvuldigheid en motiveringsplichten, en ook het rechtsbeginsel van goedbestuur, geschonden worden.”*

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kenen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd, onder meer omdat ze niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij zich niet elders in Bosnië zouden kunnen vestigen.

De bestreden beslissingen bevatten volgend determinerend motief:

“U heeft tot slot niet aannemelijk gemaakt waarom u zich niet elders in Bosnië (waar men niet op de hoogte is van uw militair verleden) zou kunnen vestigen om verdere problemen met uw belagers te vermijden. Uw verklaring dat u steeds iemand kan tegenkomen is louter hypothetisch en kan niet weerhouden worden. Uw verklaring oud te zijn en niet te kunnen rondreizen om te verhuizen is evenmin toereikend (CGVS, p.5).”

Verzoekers brengen tegen voornoemd determinerend motief in dat zij hebben uitgelegd dat zij redelijk oude mensen zijn en dat zij geen familie of vrienden meer hebben in hun land van herkomst, dat hun gezondheidstoestand niet toelaat “dat zij rondreizen op zoek naar een plaats waar mensen hen rustig zouden laten”, dat zij “liever bij hun kinderen willen gaan leven” en dat “Romas tevens in alle domeinen gediscrimineerd” worden.

Verzoekers maken het hun betoog niet aannemelijk dat het kennelijk onredelijk is van de commissaris-generaal om te besluiten dat “om verdere problemen met uw belagers te vermijden” zij zich elders in Bosnië kunnen vestigen. Deze vaststelling geldt des te meer nu verzoekers hun vluchtmotief zoals verwoord in het feitenrelaas niet betwisten: *“U verliet Bosnië als gevolg van de problemen die u kende met Serviërs en Kroaten die u verweten tijdens de Bosnië oorlog als soldaat in het Bosnische leger*

gestreden te hebben. U en uw gezin werden meermaals verbaal beledigd door Servische en Kroatische burens die geregeld dronken of onder invloed van drugs waren. Uw belagers gooiden stenen naar uw woning en dreigden ermee uw woning in brand te steken. Uw kinderen werden op straat bedreigd."

Bij de beoordeling of Bosnië een veilig land van herkomst is, heeft de commissaris-generaal zich gesteund op een reeks uitgebreide en recente informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen en andere relevante internationale organisaties. De commissaris-generaal is, rekening houdende met de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in het democratische stelsel, de politieke omstandigheden in Bosnië, de mate waarin vervolging of mishandeling in Bosnië voorkomen en de mate waarin ertegen eventuele vervolging of mishandeling bescherming geboden wordt en met de criteria die werden vastgelegd in artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet tot het advies gekomen dat er in Bosnië algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit sluit echter niet uit dat er uitzonderlijk voor een aantal bijzondere situaties een nood aan internationale bescherming kan aanwezig zijn.

Artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet voorziet in de mogelijkheid om de asielaanvraag van een onderdaan van een veilig land van herkomst niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. Een individueel onderzoek van de asielaanvraag blijft noodzakelijk maar het vermoeden geldt dat er voor de asielzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 bestaat gezien zijn afkomst uit een veilig land van herkomst.

Het komt toe aan de asielzoeker om substantiële redenen op te geven waaruit blijkt dat, in zijn specifieke omstandigheden, zijn land niet als veilig kan worden beschouwd. De Raad stelt vast dat verzoekers noch tijdens hun gehoor, noch in het verzoekschrift elementen naar voren brengen waaruit blijkt dat Bosnië, in hun specifieke situatie, niet veilig zou zijn en dat zij nood zouden hebben aan internationale bescherming. Verzoekers hebben geen elementen aangebracht waaruit blijkt dat zij in hun land van herkomst werkelijk zouden worden vervolgd of een reëel risico zou lopen op ernstige schade gezien de door hun aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn gelet op de vastgestelde tegenstrijdigheden, verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt waarom zij zich niet elders in Bosnië zouden kunnen vestigen en verzoekers niet aannemelijk kunnen maken dat zij bij terugkeer naar Bosnië daadwerkelijk zouden worden gevisieerd. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal, na een inhoudelijk en individueel onderzoek van verzoekers asielaanvraag, niet op kennelijk onredelijke wijze een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst kunnen nemen.

Verzoekers verwijzen naar een rapporten van Amnesty International en Human Rights Watch. Verzoekers laten na deze informatie te betrekken op hun specifieke situatie. Deze informatie doet bijgevolg geen afbreuk aan de informatie van de commissaris-generaal, zoals opgenomen in het administratieve dossier, waaruit wel degelijk blijkt dat Bosnië voldoet aan de definitie van een veilig land van herkomst.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC